

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πόσο στοίχησε ή ανακάλυψις τής 'Αμερικής

Στό 'Ελβετικό περιοδικό «Ηι-τορία», δημοσιεύθηκε τελευταία μιὰ πολύ ενδιαφέρουσα μελέτη τοῦ γάλλου ἔξερευνητοῦ Ντυράν, σχετικῶς μετὰς διαπάνου ποδὲρχειοσίστην γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀποστολῆς, ἢ ὁλοῖα ἀπεστάλη τὸ 1498 ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χριστόφορου Κολόμβου, ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς 'Αμερικῆς.

Ἀπὸ τοὺς σχετικoὺς συγκριτικoὺς πίνακας τοὺς ὁποίους παραθέτει εἰς τὴν μελέτην αὐτὴν ὁ κ. Ντυράν καὶ οἱ ὁποιοὶ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μαθαίνουμε ὅτι τὰ ἐξοδα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς 'Αμερικῆς ἦσαν τὰ ἑξῆς :

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ἔπαιρνε μισθὸ 2.600 λίρες τὸν χρόνον, οἱ δύο πλοίαρχοι τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἦσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, ἔπαιρναν τὸν χρόνον 1.200 λίρες, ὁ δὲ μισθὸς τῶν πληρωμάτων τοῦ μικροῦ αὐτοῦ στολισμοῦ ἐκμαίνετο ἀπὸ 12 — 25 λίρες τὸν μῆνα. Τώρα ἂν στὶς διαπάνου αὐτῆς προσθέσουμε καὶ 14.000 λίρες οἱ ὁποῖαι ἐδανωθῆσαν γιὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν πλοίων καὶ τῶν πληρωμάτων, δεδομένου, ὅτι ἡ ἀποστολὴ διήρκεσε περισσότερο ἀπὸ ἓνα χρόνον, φθάνουμε στὸ γενικὸν ποσὸν τῶν 36.000 λιρῶν, δηλαδὴ τῶν 14.400.000 σημερινῶν δραχμῶν !

Μιά μεγάλη χηρὰ ποῦ... θεραπεύει

Οἱ Γερμανικῆς ἡμερησίδες ἀναφέρουν ἓνα περιεργότατο συμβάν ποῦ ἔγινε τελευταίως στὸ Μόναχο καὶ ποῦ κρατεῖ ἀκόμα σὲ συγκίνηση ὅλη τὴν ἐργατικὴ συνουσία τῆς μεγάλης αὐτῆς πόλεως.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἑργάτου Ντρέχτεν εἶχεν ἀποκτήσει πρὸ διετίας ἓνα χαριτωμένον ἀγοράκι, τὸ ὁποῖον ἦταν ἡ μόνη χαρὰ καὶ εὐτυχία τοῦ σπιτιοῦ τους· διατυχῶς ὅμως ἡ μοῖρα φάνηκε πολλὴ δύστροπη καὶ ὁ μικρὸς αὐτὸς προσεβλήθη πρὸς μὴνῶν ἀπὸ τυφο καὶ ἔχασε τὴν ἀζοὴν του, χωρὶς νὰ πάροχη καμιά ἐλπίδα νάτην ἀναστήσει.

Ἀπελπιόμενοι γιὰ τὸ ἀτύχημα αὐτὸ οἱ γονεῖς του δὲν ἤξεραν πὸς νὰ παρηγορηθῶν γιὰ τὴν μεγάλη αὐτῆ συμφορὰ ποῦ τοῦ ἔτυχε, ὅταν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐφίλασε ἀπὸ τὴν ἀμερικὴ ἓνας θεοὺς τοῦ μικροῦ κομίσσον ἓνα σοφὸ ὁραϊότατα παιχίδιον γιὰ τὸν ἀνεπιό του.

Ὁ Μικρὸς Ντρέχτεν, μόλις τὰ εἶδε χάριξε τόσο πολὺ ὥστε μέσα σὲ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ξαναβόηξε τὴν ἀζοὴν του καὶ ἄρχισε νὰ συνεννοεῖται μετὰ τοὺς γονεῖς του καὶ μετὰ τὸ θεῖο του, ὅπως καὶ πρῖν.

Ἐκπληκτοὶ γιὰ τὸ θαῦμα αὐτοῦ οἱ γονεῖς του σπεύσαν ἀμέσως νὰ καλέσουν τὸν γιατρόν, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκπληκτοὺς γιὰ τὸ περιεργὸν καὶ πρωτότυπον φαινόμενον, ἐπιστοποίησε πὸς πραγματικὴν ἡ ἀζοὴν τοῦ μικροῦ ἀναστήθηξε, ἀπέδωσε δὲ τὴν αἰφνίδια αὐτῆ θεράπεια, στὴ μεγάλη καὶ ἀπότομη χαρὰ ποῦ αἰσθάνθηξε μόλις ἀντίχρησε τὰ ὁραῖα παιχίδια τοῦ θεοῦ του.

ἔτσι, βυθιστήκαμε καὶ οἱ δύο μαζί μετὰ στὴ θάλασσα...»

Ὁ κ. Σμιθ εἶπε μετὰ ἀσθενικῆς φωνῆς :

— Ἦσαν καμιὰ ἱστορία, ποῦ θάπυγε νὰ διαβάσῃ...

— Ἔσο ποῖα εἶν' τὰ βιβλία του. Ποτέ του δὲν διάβασε τίποτε τέτοιο. Εἶνε ἡ ἀνάμνησις κάποιου δράματος ποῦ τοῦ συνέβη. Τὴ νύχτα ποῦ πέθανε ὁ Τσαόλν, γίνονταν, ἔξω χαλασμοὺς κόσμου, ὅπως ἀκριβῶς τὴν Τετάρτη... Πολλὰ καράβια βούλιαζαν... Πολλοὶ πνιγῆσαν... καὶ κάποιος ἀπ' αὐτούς...

— Ἐλα... σὲ καθιζετεῖον τέλος πάντων Μαίρη. Μὴ πλέξης μετὰ τὴ φαντασία σου τέτοιες ἱστορίες... σὲ καθιζετεῖον... ἐπαναλαμβάνει μηχανικὰ ὁ κ. Σμιθ.

Ἐἶγε γίνε ὅμως καὶ αὐτὸς ἐξαιρετικὰ γλωμοὺς. Κι' ἡ γυναίκα του ἐξακολούθησε :

— Τώρα, ἂν τὸ εἶς ἔχει πάει στὸν κῆπο... Πρωτιμαίει βλέπεις ἂν τὸ εἶς τὸν κῆπο ἀπὸ τὸ σπίτι... Γιατί ὅλοι οἱ κῆποι, τὰ λουλούδια, τὰ δέντρα, ἡ πρασιναδα μοιάζουν μεταξὺ τους... Κι' ἔτσι νοιώθει τὸν ἑαυτοῦ τὸν λιγώτερον μόνο... Ἐλα ὅμως νὰ δῆς καὶ μόνος σου πὸς παίζεις στὸν κῆπο.

Ἡ κυρία Σμιθ παρέσθου, τὸν ἄντρα τῆς πρὸς τὸ παρῆγορον καὶ ἄρχισαν καὶ οἱ δύο νὰ παρακολουθοῦν μετὰ ὑπεράνθρωπην ἀνησυχία, τὸ παίδι ποῦ δὲν ἔπαυε εἰς... Ἐκανε βόλτες πάνω κάτω, σταματώντας καθεὶ τόσο ἀπότομα μπρὸς σὲ κανένα θάμνον, ὡσάν ἢ κάθε σκιά νὰ τὸν ἔκανε νὰ τρομάξῃ... Κι' ὁλοένα ξαναγύριζε πίσω, γιὰ νὰ ἐξαιρήσῃ σὲ λίγο καὶ πάλι, γεμάτος ἀμφιβολία καὶ ὑποψία σάν ἓνας ξένος ποῦ ψάχνει νάβρῃ τὸ δρόμον του...

Μάργκεριτ Κόμμερτ

“ΜΠΟΥΚΕΤΟ”

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΦΕΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΣΜΑΘΟΣ ΛΟΓΙΣΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7
ΙΑΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,”

Ἐσῶτερ. δι' ἓν ἔτος... Δογ. 130 Ἰ. Ἀγγλίας-Αἰγύπτου ... Λίρα 1
Ἐσῶτερ. > > ... Φρ. 130 Ἰ. Ἀμερικῆς Δολλ. 5
Αἱ ἐξάμηνον καὶ τμήμονι κατ' ἀναλογίαν. Αἱ συνδρομαὶ δέον
ν' ἀπευθύνονται ὡς ἑξῆς: ΜΕΓΥΘΥΣΙΜ' ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ, ΑΘΗΝΑΣ. ΤΗΛΕΦ. 220

Τὸ τεῦχος τιμᾶται Δραχμᾶς 2,50

Ἀμμοσιεύσεις ὁ στίχος δραχμαὶ 5. Δι' ἀγγλίας ἰδιαίτεροι συμφωνία. Τὰ προηγούμενα τεύχη τιμᾶται δραχμαὶ 3.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ “Μπουκέτου” ἐν Ἀμερικῇ

Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 87-89 CORTLAND STR. NEW YORK, N.Y.

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Σ τ. Γ α λ α ρ ὀ ν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτηγμένο. Π. Γ ι α ν ρ -
τοῦ ἴσσορ, Ἰθάκη. Σὰς γράφουμε. Θ. Μ. Πειραιᾶ. Ἦ μετάρσας
τοῦ Χάινε ὄχι ἐπιτηγμένος. Πάντως οὐκ ἐπιτηγμένο. Π α π α ἰ ω ἰ ἂ ν -
ρ ο ν. Τὸ διηγημά σας· Τὸ ζωοῖο ὄχι ἐπιτηγμένος. Β. Σ τ ἰ ὀ π η ρ, Θη-
σας. Ἀμμοσιεύουμε τὸ ποίημά σας, ὄχι γ' ἄλλο λόγο, ἀλλὰ γιὰτι οὐκ ἐβε-
βαίωσε καὶ ὁ κ. Σπύρος Ματσοῦζας ὅτι εἶνε ἀπὸ τοῦ ὄργαμα : Ὅμοῖοι το :

Σ Τ Α Γ Α Η Ω

Σὺ ἴστασαι στὸ παλιεβοῦθι καὶ σὲ ἴδω τραλιένομι
Κι' ἐγὼ διαβαίνο καὶ περνώ, ἀπὸ τὸ παλιεβοῦθι.
Ὁ ἄμφορ ἐγὼ ὁ βασιλεὺς καὶ σάν σ' ὄρω πεθαίνω
Πᾶν νὰ τρελαῖθω. καὶ τρῶω μπουλουγοῦθι.

Μ α ρ ὀ λ η ν Ἀ λ ε ξ ἰ ὀ ν, Πειραιᾶ. Ἐξ τῶν ποιημάτων σας
καλὸ τὸ “Ὅταν Πέθανω” ποῦ δημοσιεύουμε κατωτέρω. Σὰ ἄλλα πα-
ρανοῦσεθε σ' ἐπευβοῖες. Πάντως γράφετε καλοὺς στίχους. Αὐτὸ οὐκ τὸ
λέμε εὐλογοῦμε.

“Ὅταν πεθάνω, ἀνοιχτὴ γλυνεὶὰ δὲ θέλω νάμαι
καὶ οὔτε νὰ βγάξῃ ἡ γῆ γλωρο καὶ πράσινον χορτάρι,
στὸν ἄχαρον τὸν τάφο μου ἂν ! θέλω νὰ μέναι
κάποιον γλωρο φθινόπωρον ἢ παγετὸ Φλεβάρη.

Θέλω καὶ αὐτὸ τὸ ξοδὶ μου φτωγὸν ν' ἀργοδιαβαίνῃ
μετ' ἀπὸ δρόμους ἐρημονες χωρὶς ἓνα διαβήτη,
τὸ χιόνι μόνο ἀπάνω μου νὰ πέφτῃ, νὰ με ραίνει
καὶ οὔτε ἓνας φίλος ν' ἀκλουθῇ με δακρυμένο μάτι.

Ἔτσι, ἀπὸ τώρα νεύομαι καὶ βλέπω τὴ θανῆ μου
καὶ νοιώθω μιὰ παρηγοριὰ ποῦ γάνῃ νὰ ἐσχίσῃ
ὅλη τὴν πίσσα τοῦ χαμοῦ ἢ δόλια ἢ ψυχὴ μου
μὰ θὰ πεθάνω—τὴ χαρὰ !—ὅταν πεθαίνῃ ἡ πλάσι...

Δ η μ. Ὑ φ α ρ τ ἡ ν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτηγμένο. Μὴ ξαναγράφετε
στὶς στίχους, ποῖν διαβάστε καὶ πάοτε μὰ ἰδέα τοῦλάχιστον περὶ ποιητικῆς.
Γ ε ρ. Α. Ὁ ο φ α ρ ὀ ν. Ὅχι ἐπιτηγμένο τὸ ποίημά σας. Μελετήστε.

Μῖθετε σὺν τοῖς ἄλλοις, νὰ
γράφετε ἀπροσοκῆτις, ὁ-
ρθῶς, χωρὶς λάθη. Τ ὁ ρ
Σ α ο σ ὀ ω. Ἐκ τῶν ποι-
κίλων σας δημοσιεύονται τὰ
δύο. Στείτε καὶ δι' ἄλλο
ἔχετε. Τὸ ἀνάδοιο τοῦ Ὁ-
γῶ ὄχι ἐνδιαφέρον. Γ ο ι-
κ ο ν ρ ἰ δ α ρ, Πειραιᾶ.
Ὅχι κατὰ τὰ σταίεττα.
Ἐκεῖ οὐ μᾶλλον τὸ φεγ-
γῶν ἐφεγγε θαμπὸ, σάν
γλωμοπος τὸν γένους μετ-
αργότατο τοιακοῦτο, εἶ-
τε πολλὸν ἐξοφρομικό.
Μ ι χ. Ν η ο ἰ ὀ τ η ρ.
Ὅχι ἐπιτηγμένος τὸ ποίημά
σας. Ἐξ ἄλλων φαινηται
σάν τ' ἀρχίζῃ ἀπὸ τῆ με-
ση. Κ. Σ φ α κ α τ ἂ ν -
κ η ρ. Γιατί παρατονεῖ-
σθε ; Τὴ νὰ σὰς κίνομε
ἡμεῖς ; Ἰδοὺ οὐ καὶ τὰ
εἶνα σας δύο ποιήματα δὲν
εἶνε ἐπιτηγνῆ. Πρῶτοι νὰ
διαβάσετε πολλὴν, γιὰτι ὁ-
σπευγετε ὅσο δὲν φαντάζε-
σθε.



Οἱ μαθητὰ τῆς Γ' τάξεως τοῦ Σχολείου Ἐυελπίδων μετὰ τὸν καθηγητὴν τῶν
λογικῶν κ. Ν. Παπαπαζάλην.